SOCIAL ANIMALS

Halil Vurucuoğlu
Lara Ögel
Mehmet Dere
Merve Şendil
Sibel Diker
Süha Şahin

07 - 30 / 03 / 2013

Küratör/Curator: Seçil Alkış

SOCIAL ANIMALS

"Sosyoloji iki basit unsur ile başlar: İnsan davranışı düzenli ve tekrar eden bir örgüye sahiptir ve insanoğlu aslında izole bir yaratık değil, sosyal bir hayvandır."

Ely Chinoy

İnsan sosyolojik, biyolojik, psikolojik özellikleri bünyesinde taşıyan ve sosyal çevrede diğer insanlarla etkileşim içinde bulunan bir varlıktır. Biyolojik bir birim olarak insan, hayvanlarda olduğu gibi, hayatını devam ettirebilmek için bir yandan üzerinde yaşadığı fiziki çevre şartlarına uyum gösterme; öte yandan ise içinde yaşadığı biyolojik çevreden yararlanabilme çabasını göstermektedir.

İnsanlar diğer canlılardan farklı olarak yaşamlarını sürdürebilmek için zekalarını kullanan ve geliştiren, evrimleşerek gelişen iki ayaklı canlılar olduğunu da kabul etmek gerekir. Toplum, parçaları birbirleri ile ilişkili bir sistem olarak tanımlanabilir; bu durumda, toplumda insanın ihtiyaçlarını karşılayacak kaynakların yetersiz olduğunda ortaya çıkan çatışma, sosyal yaşamın temel bir özelliği olarak ortaya çıkacaktır. İnsan da, toplumda diğer bireylerle birtakım çıkar çatışmalarına giren ve bu toplumsal ilişkilerin farkında olan bir sosyal hayvan (social animal) olarak nitelendirilir.

Social Animals, psikoloji ve sosyoloji arasındaki boşluğu dolduran disiplinlerarası bir alan olan sosyal psikoloji üzerinden, etik ve insani değerler arasındaki diyaloğa odaklanan bir sergi. İnsan hakları ve bu söz konusu alanların pratikleri, konseptleri, tarihsel ve ideolojik bağlamları gibi farklı alanlar arası yakınsamalar sayesinde oluşabilecek bilgi ve bilgiler takası, Social Animals'ın önemli özelliklerinden biri. Bu sergin in yerleştirmesinin özünde ise, farklı gösterim metotlarının toplumu sanat çalışmalarıyla ilgilendikleri zaman nasıl etkilediğini değerlendiren, anlayışı genişleten ve belki de bilinirlik düzeyini artıran elementleri de göz önünde bulundurarak, "bir sergi nasıl olmalıdır?"(teknik olarak) kavramının sınırlarını zorlayan ihtimaller bulunmakta.

Sosyal Hayvanlar projesindeki sanatsal düzlem kişisel anlatımlardan, mesleklerden ve estetikten besleniyor. Sosyal sınıflandırmanın ve sosyal sınıfların, kültürün, sosyal mobilitenin, dinin, sekülerliğin, hukukun, multi-kültürelliğin, kimliğin, başkalaştırılmanın, ötekiliğin ve sapkınlığın keşifleri sosyal psikoloji için hem şiirsel hem de içe işleyen, güzel ve gerçek özellikler taşımakta. Bu, hem gerçekliğin hem de hayal dünyasının birlikte etkin roller üstlendiği, bu bağlamda müstehcen bir şekilde anlatılması gereken bir hikaye aslında. Bu konuda yorum yapmak ise, esasında eleştirinin sergideki anlam üzerinde oynadığı arabuluculuk rolüne bir tepki olarak ortaya çıkıyor. Serginin çerçevesi ise, bir taraftan sosyal bağlılığın eksikliği, diğer taraftan ise bu eksikliğin doğurduğu hissiyatlar ile sınırlandırılmış bir argüman olarak nitelendirilebilir. Sanatçılar, varoluş ile günlük hayat içerisindeki hiçbir şeylik arasında oluşan ve değerlendirilebilmesi için aslında bir yurttaş olarak çok daha fazla farkındalık gerektiren bir gerilimler fırtınasının tam ortasında kalmış durumdadır. Bütün bu fikirleri bir araya getirdiğimizde ise bu sergi, kendi hayatlarını sorgulanma yetisinden ve insani dengeden uzak yaşayabilen bir toplumu resmetmektedir. Bu bağlamda sergiyi ziyaret edenleri akıllarından geçenlerle yüzleştirmeye hazırlayacak itici bir güç olacaktır.

Sergi, sanatsal uygulamaların ve günlük yer değişmelerin, tehditlerin, baskıların ve kayıpların birçok farklı açıdan irdelendiği tutarsız stratejileri, belirli sosyal, kültürel ve ekonomik bağlamlar içerisinde de inceliyor. Sergideki sanatçılar bir bakıma, bu politik felce sebep olan kriz söylemiyle alternatif ihtimalleri değerlendirerek ve onları alternatif şekillerde konumlandırarak, mesele ile birçok farklı teknik üzerinden çarpışıyor.

Sergideki altı sanatçı, Mehmet Dere, Sibel Diker, Süha Şahin, Merve Şendil, Lara Ögel ve Halil Vurucuoğlu hem deneyimleri hem de bilgileri üzerinden sosyal bilimler ile yakın temas kuran işler üretmekte. Her bir sanatçı, var olanı olduğu gibi bırakmak ya da sorgulayıp sorunları tespit etmek arasında bir müzakere sürecini ortaya koyuyorlar. Örnek olarak, Mehmet Dere toplumdaki kurgusal karakterlerin hayatta kalma stratejilerine, politik ve sosyolojik katmanlarda işaret eden anlatımlar üzerinde çalışıyor. Bu sergide yer alan, yer sofrası üzerine oyularak müdahale edilmiş 'Sofra' adlı işi, gündelik yaşantımızda var olan bir nesne olarak, geleneksel bir coğrafyayı temsil ediyor. Halil Vurucuoğlu'nun eserleri ise çift anlatım üzerinden işliyor. Bu işler, sanatçının kendi oluşturduğu gizlenmiş hikayeler üzerinde beden buluyor. Portrelerinde yer alan kravatlı adamlarda, kravat sadece bir sembol olarak işlenirken; boynuna taktığı andan itibaren kendisinin daha saygın ve erdemli olduğuna inanıp, hiç de öyle olmayan insanların varlığına bir gönderme yapıyor. Sibel Diker'in video işleri, İstanbul'un sürekli değişen mimari dokusu ve sayısız yapboz faaliyetlerinden, inşaatlarından ve yapılaşma anlayışından yola çıkarak, günümüzdeki gelişim kavramına bir eleştiri olarak sinemanın gerek estetik, gerek kurgu anlayışını sorgulayarak hayat buluyor. Merve Şendil'in çalışmaları arzuların ve beklentilerin günlük hayat içerisinde nasıl oluştuğu ve nasıl sahnelendiği üzerine yansımalar ve gösterimler içeriyor. Sanatçı, her gün yaşadığımız dünyayı fantastik bir biçimde kurgusal hale çevirirken ' Possible at this Universe" adlı yerleştirmesi ile sıradan olanın içindeki potansiyele işaret ediyor.

Bu işleri birleştiren kavramsal çerçeve; gerçek hayat, kurgusal gerçeklik, politik kimlik stratejileri gibi alt başlıklar üzerinde okunmaya açıktır.

"Sociology begins with two basic facts: The behavior of human beings shows regular and recurrent patterns, and human beings are social animals and not isolated creatures."

Ely Chinoy

The human being embodies sociological, biological, psychological qualities and interacts with other human beings in social contexts. As a biological entity, the human adapts to the physical environment that he/she is in in order to sustain his/her life, in parallel to animals, while having the ability to utilize the biological environment he/she is in.

People could be separated as cultural beings, using and developing their intelligence to sustain their lives, evolving to have progressed as two-legged organisms. The society can be defined as a system whose pieces are interrelated; as such, the conflict when resources are not sufficient to meet the person's needs will emerge as a basic feature of life. And the human can thus be defined as a social animal who is in conflict with various other individuals and who is aware of the social relationships.

Social Animals focuses on the dialogue between ethical and humanitarian issues that effect our daily life by social psychology which is an interdisciplinary domain that bridges the gap between psychology and sociology. Social Animals's interest in sociology and its relation is human rights and their reality, their concepts, historical and ideological basis. And It aims towards knowledge exchange through the convergence of different fields. At the core of this curatorial exhibition line there is the constant possibility of pushing the boundaries of what an exhibition is while considering forms of display and how they affect society when they get involved in the art works expanding their awareness and to promote understanding.

The art in Social Animals exploits personal narratives, practices and aesthetics. The explorations of social stratification, social class, culture, social mobility, religion, secularization, law, multiculturalism, identity, queerness, otherness and deviance are both poetic and profound, beautiful and real to be a witness to social psychology. That is really a story that still needs to be told in a way when we stuck in both reality and the realm of the imaginary at the same time kinkily. Making comment on this came about as a reaction to the power of the critic as the arbiter of meaning of the exhibition. The exhibition frames an argument that is bordered on one side by lack and on the other by feel the lack of social cohesion. The artists are caught between tensions of being and nothingness in daily life as a citizen which requires a broader awareness. Bringing together these ideas, the exhibition depicts a community in which people continue their life without interrogate and struggle to find a balance of life. That will prepare the visitors to meet what passes through their mind.

This exhibition is situated in the nexus between these two meanings. Cutting across the spatial and the psychic, it explores artistic practices and discursive strategies that investigate the multifold ways in which everyday experiences of displacement, threat, repression, and loss are embedded within specific social, cultural, and economic contexts. Through diverse techniques, the artists in this exhibition engage this politically paralyzing rhetoric of crisis by positing and negotiating alternative possibilities.

The six artists in the exhibition, Mehmet Dere, Sibel Diker, Süha Şahin, Merve Şendil, Lara Ögel and Halil Vurucuoğlu, work intimately with sociology both through their own experiences and their knowledge. Each one negotiates whether to take as is what exists or to interrogate what exists to identify the problems. For example, Mehmet Dere works on narratives that point to the survival strategies of fictional characters on political and sociological levels. The work included in this exhibition, a floor table that has been altered by carving, "Dining Table", represents a geography that is experienced in a traditional form through the daily object. Halil Vurucuoğlu's works function on two narratives. These works find form in concealed narratives that the artist forms himself. The men wearing ties in his portraits take on the tie as a symbol, referring to the wearer's belief that he is more virtuous and respectable with the tie on, although that is rarely the case. Sibel Diker's video works stems from Istanbul's constantly changing architectural structure and endless construction/deconstruction activities, sensibility of growth, criticizing today's concept of progress through questioning cinema's senses of aesthetics and constructedness. Merve Şendil's works contain reflections and exhibitions of how desires and expectations are formed and staged in daily life. The artist transforms our everyday world into a constructed, fantastic form; her installation "Possible at this Universe" highlights the potential in the mundane.

Real life, fictional reality, strategies of politic identity combine the idea of the conceptual framework of these works in this exhibition.

Seçil Alkış

HALİL VURUCUOĞLU

Mevcut toplumsal deformasyonun, ahlaki küflenmenin aktörleri ve bunların insanlıktan çıkmış halleri, portreleri... Kravat burada sadece bir sembol. Boynuna taktığı andan itibaren kendisinin daha saygın ve erdemli olduğuna inanıp, hiç de öyle olmayan insanlar vardır; pürüzsüz asfaltın altından geçen lağım boruları gibi; Sayın olmayan, pek Sayın adamlar! Tek ve özel kişiliklerin aksine, katman katman biriken durumların özetidir bu portreler. Özellikle tanımlama yapmaktan kaçınmamın sebebi bu. Herhangi biri olabilecek bu kişiler; takım elbiseli, ucube, vesika suretler olarak gözlemleniyor. Yanan plastiğin erimesi gibi bir akışı olan bu tiplerin, kendilerine aitmiş gibi gösterdikleri kimliklerini yüzlerinden atıp kazımak, altına bakmak istedim…

They are portraits of the inhuman actors of present social deformation and moral molding. The tie is only a symbol, there are people who think more prestigious and virtuous of themselves when they put it on, who are actually not, just like the sewer pipes under the smooth asphalt. It is just Dear men who are actually not Dear. Despite their particular personality, these portraits were the summary of cases layering on top of each other. That is why I avoid particular descriptions. I depicted these people, who could be anyone, as freakish headshot icons in suits. I wanted to throw away, to peel away, the identities that they claim, these types that are a flow of the melting of burning plastic, and to look underneath.

Beyin Salatası/Brain Salad
52 adet/pieces 34,5x50 cm
Kağıt üzerine karışık teknik-Yerleştirme
Mixed media on paper-Installment
2013

LARA ÖGEL

Delievlerinde mahkumlar tarafından duvara yazılmış
düşünceler propaganda yapılmaya değer olabilir.
- Aforizmalar, Georg Christoph Lichtenberg

The thoughts written on the walls of madhouses by their inmates might be worth publicizing.
- The Waste Book, Georg Christoph Lichtenberg

Romantik Gerilim/Romantic Tension
2012, 30 adet/pieces 19x25 cm
Gazete kolajı/Newspaper Collage

MEHMET DERE

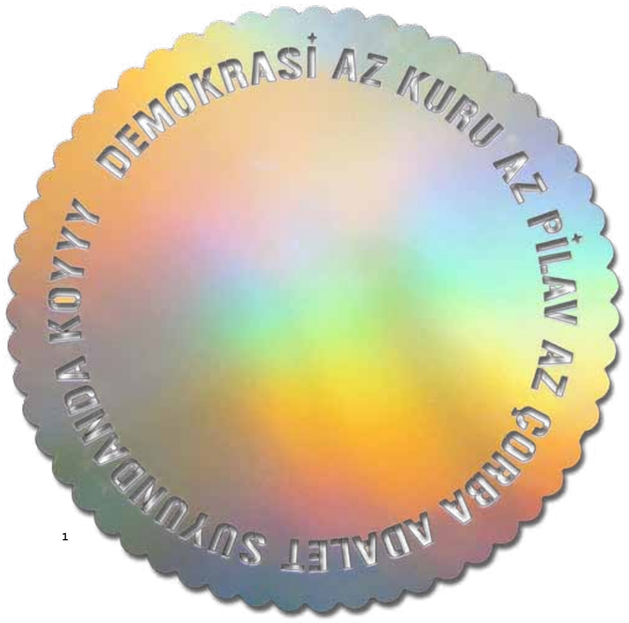

1

2

Sofra gündelik biçimlerde var olan bir nesne olarak, geleneksel formda yaşanan bir coğrafyayı temsil eder. Etrafında toplanılır, birlikte yemek yenilir. Yaygın inanışın dışında bilinen gerçek vatan, doğduğun yer değil doyduğun yerdir. Türkiye'de bu söz bir kalıp olarak çok kullanılır. Zemin olarak sofranın üzerinde bulunan kafatası ile birlikte tahta yüzey çöle, gözündeki kurt ise payını bekleyen aç kurda gönderme yapar.

"Sofra (The dining table)" represents a common, traditional geography of life. People gather around it, sit together, and eat. The truth is that "your homeland is not where you are born but where you eat". In Turkey, this is an often used, boilerplate saying. The skull and the wood surface of the "dining table" refer to the desert, while the wolf inside the skull's eye is a reference to "the hungry wolf that awaits its share".

1-Self Service, 2010/2013
32 cm çapında cam pasta tabağı ve
28 cm stencil olarak oluşturulmuş pasta altlığı
32 cm glass cake stand and
28 cm cake mat as a stencil

2-Sofra/The Dining Table**, 2009/2012**
200 x200 cm
Yer sofrası üzerine oyularak müdahale
carving intervention on the dining table

SÜHA ŞAHİN

Bir tane deli sonra bir tane daha sonra bir tane daha sonra bir tane daha

MERVE ŞENDİL

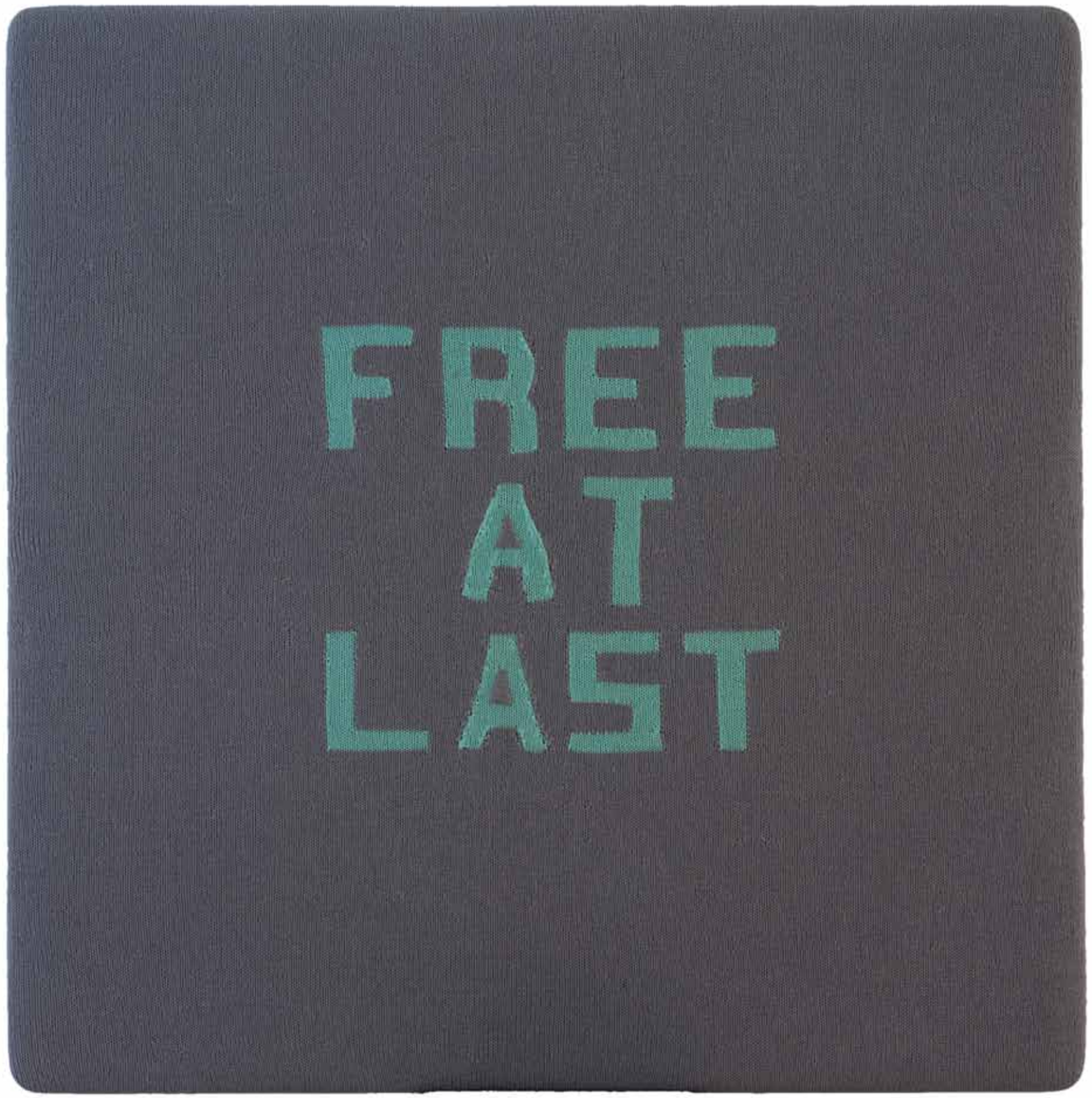

1

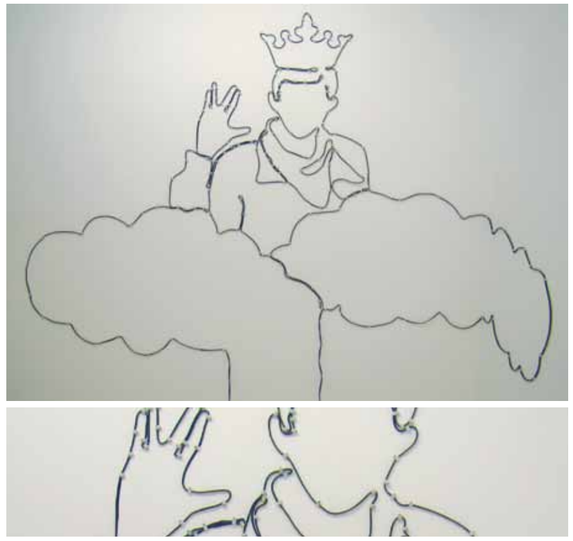

2

Bana özel olmayacak kadar güçlüydüm ve bu güzeldi.*

İşlerimin geneli kaynak olarak fantastik olan ile distopyadan, kendi hayal dünyam ile çizgi roman kültürünün bir parçası olan süper kahraman olgusundan besleniyor.

Bu kavramlar çalışmalarımda hikayeler kurgulayıp, yeni bir dünya inşa etmeme olanak sağladı. Kurgulardan biri olan ve 2010-2012 yılları arasında sergilediğim "Başka Evrende Aktif" serisi, kişisel olarak beslendiğim bu dünyanın dışında yaşamak zorunda hissetmiş bir süper kahramana dönüşen ve gündelik olana dair detayların fazlaca olduğu işleri içeriyordu.

Bu serinin ardından, yaşadığımız dünyanın bir parçası olabilecek bir süper kahramana dönüşme olasılığının üzerinde duran "Possible at this Universe" serisinin ilk işleri, "Social Animals" sergisinde; her zaman ilgimi çeken, sıradan olanın içindeki potansiyele işaret eden bir yerleştirme olarak yer alıyor.
* "Possible at this Universe" çizgi romanından alıntıdır. 2013 Merve Şendil

I was strong enough to not be special and this was beautiful.*

My works, as a whole, stem from the fantastic and dystopia, the super hero that is a part of both my imagination and graphic novel culture.

These concepts enabled me to construct stories in my works that became a new world. One of these constructions, the series "Active in another universe", which I exhibited in 2010-2012, included works that were transformed into a superhero who had lived outside of this world and which included quite a lot of details from daily life.

After this series, the first works from the series "Possible at this Universe" focuses on the possibility of turning into a superhero that could be a part of the world that we live in, is presented at the exhibition "Social Animals", as an installation that points to the potential in the mundane, which is something that I've always been interested in.

***Excerpted from the graphic novel "Possible at this Universe." 2013**

3

4

1-"free at last"
2012, 190x190 cm
tuval üzerine el örgüsü
hand knit on canvas

2-"kraliçe/queen"
duvara kablo ve ses yerleştirmesi
cable and sound installation on wall
değişebilir boyutlarda
variable dimensions
2013

3-"unicorn"
2012, 24 x 34,5 cm
seramik-porselen yerleştirme
ceramic-porcelain installation

4-"taç/crown"
2013, 32,5 x 53 cm
linol baskı
linol press

www.alanistanbul.com

© 2013

BÜRKWORKS